

תשע"ו - WhatsApp - Korach

(1) ~ ענינה ומעלתה של ברכת כהנים ~

מעלת ההמשכה של ברכת כהנים היא שעל ידה נמשכים שפע וברכה מלמעלה באופן של מהירות גדולה מבלי כל עיכובים והפרעות.

שכן, כדי שאורו ית' יירד מלמעלה למטה, עד לברכות גשמיות ממש, יש צורך שיעבור דרך כל הדרגות של סדר השתלשלות העולמות. אך, יש שני אופנים שבהם האור יכול להימשך למטה - 'בדרך מעבר' או 'בדרך התלבשות'.

כלומר: יתכן שהאור האלקי רק יירד ויעבור דרך כל המדרגות מבלי שיושפע מירידה זו, היינו שהאור לא ישתנה ממהותו הראשונה, אלא כמו שהיה למעלה כך יהיה למטה, דכל המדרגות שבדרך ירידה זו לא יפעלו שום שינוי, גרעון ומיעוט בהאור, וזהו 'דרך מעבר'. כמשל אדם הכותב דבר שכל, שהדבר שכל אינו משתנה בירידתו דרך אצבעות ידיו, אלא מה שחשב במחשבתו לכתוב, כך נכתב, ואינו משתנה ממהותו הראשונה.

ואופן השני הוא שהאור מושפע ומשתנה מירידה זו. דהיינו, שבירידתו בכל דרגה הוא הולך ומתמעט ומתצמצם לפי ערך הדרגה ההיא, כך שכאשר יגיע האור למטה יהיה באופן אחר לגמרי מכפי שהיה למעלה. וזה נקרא 'דרך התלבשות', היינו שהאור מתלבש ו'נתפס' בכל דרגה ובמילא מתפעל ומשתנה מחמתה. כמשל העברת שכל מרב לתלמיד, שהשכל לא נשאר כמו שהיה במוחו של הרב, אלא מתקבל לפי ערך רמת שכל התלמיד, ולכן התלמיד צריך להתייגע כדי להבין את הדברים כפי שהרב הבין אותם בשכלו.

וכך הוא ענין ברכת כהנים, שפועלת שהאור והשפע האלקי יירדו למטה ב'דרך מעבר' ללא שום עיכוב והתלבשות. ולכן, השפעה זו נמשכת במהירות ובאה מיד בברכות גשמיות, כי איננה מתעכבת ומתלבשת בהדרגות של סדר השתלשלות העולמות, אלא רק 'עוברת' דרכן ללא שום עיכוב ומניעה.

(ע"פ לקו"ת קרח ד"ה והנה פרח מטה אהרן)

(2) - ענינו וגדרו האמיתי של כח החכמה ובחינת מוחין דאבא -

"מוחין דאבא", הוא בחינת השגת הביטול בבחינת חכמה, שהוא בחינת 'כח מה', 'ונחנו מה'" (לקו"ת קרח ד"ה ועבד הלוי הוא). כלומר: תיבת 'חכמה' מורכבת משתי מילים - 'כח' ו'מה'. ובזה מודגש שענין ה'חכמה' הוא 'ביטול', כי הלשון 'מה' מורה על ביטול, ככתוב 'ונחנו מה', ופירש רש"י "מה אנו חשובין".

והנה, חכמה כפשוטה היא אחד מכחות השכל, אך בשכל עצמו, ענין החכמה אינו 'להוריד' את הרעיון השכלי ולהתאימו לכלי שכלו האישי, אלא ענין החכמה הוא השלב הראשון של השגת ענין שכלי, בו הדבר-שכל מתגלה ומאיר במוחו כ'ברק המבריק'.

היינו, שענין ה'חכמה' הוא לתפוס את השכל כפי שהוא מצד עצמו, ולא להורידו לפי ערך תפיסת האדם. ואף בזה מודגש שענין ה'חכמה' הוא ביטול, כי בחכמה אין ההדגשה על האדם, אלא על אמיתית הדבר-שכל כשלעצמו, היינו שבחכמה אין האדם 'שקוע' במציאות שלו עצמו אלא אדרבה, הוא 'מזיז' את המציאות שלו על הצד, כביכול, ונותן לאמת עצמה להתגלות ולהאיר בו.

ובעבודת ה' של האדם, היינו שענין החכמה הוא 'ביטול ההשגה וביטול הנשמות במציאות באור אין סוף ב"ה" (לקו"ת צו ד"ה מצה זו). היינו, שמשגיגים ומרגישים שאין שום דבר התופס מקום לפניו יתברך, והקב"ה הוא למעלה מעלה מלהיות מושג בשכל.

(ע"פ לקו"ת קרח ד"ה ועבד הלוי הוא)

(3) - מדוע החכמה היא בבחינת 'קרירות' -

"[חכמה] הוא בבחינת קרירות" (לקו"ת קרח ד"ה ועבד הלוי הוא). כלומר: 'התפעלות' ועבודה ברשפי אש והתלהבות, שייכות דוקא כשמציאותו של האדם נרגשת, משא"כ כאשר האדם מבטל את מציאותו לגמרי, אין הוא מסוגל 'להתפעל' ולהתרגש. ועל דרך משל, אדם העומד ממש בפני המלך, אין ביכולתו להרגיש התפעלות ולהתנהג בהתלהבות, כי מרוב הביטול למלך, האדם 'מאבד' את כל מציאותו, ואינו מרגיש את עצמו כלל "ומתבטל בכל עצמותו לגמרי עד שנשאר כאבן דומם ממש מעוצם הביטול" (ספר המאמרים תרפ"ה ע' לה).

וכן הוא בעבודת ה', שכאשר העבודה היא בבחינת 'חכמה' - כ"ח מ"ה', אזי מחמת הביטול הגדול לאלקות המורגש בחכמה (כנ"ל), אין האדם עומד במצב של התפעלות והתלהבות גדולה וחמימות, אלא עומד בביטול עצום, 'כעבדא קמיה מריה', ו'מאבד' את כל מציאותו עד שאינו מסובל להרגיש הרגשים אישיים וממילא הוא 'בקרירות'.

(ע"פ לקו"ת קרח ד"ה ועבד הלוי הוא)

(ע"פ לקו"ת קרח ד"ה והנה פרח מטה אהרן)

·
5) - -

(ע"פ לקו"ת קרח ד"ה והנה פרח מטה אהרן)